

av yrkingum frá býum og stöðum, har hann hefur verið. Eisini til evnir og persónar, sum eru uppi í tíðini.

Tað er sum hann ikki fær bara sær. Hann má geva tað frá sær aftur, ið hann upplivar »her og nú«.

Oftast er eitt »eg«, ið sigur frá, men yrkingin hefur ongantið ein avgjörðan bókskap at bera. Heldur endar hon í eini andsøgn ella fær eitt skemtiligt snar at enda.

Alexandur er ikki so at seta í bás, men yrkingarsavnið »Havnarlív« frá 1984 skilur seg burtur frá hinum søvnunum hjá honum, og stendur á einum bási fyrri seg sjálvan. Sjálvandi kann ein siga, at heitið á bókini leggur upp til tað, og tæy, sum bara hava skeitt í savnið, siggja, at hann settur yrkingarnar øðrvísi upp. Her eru 27 yrkingar, settar upp sum smá prosabrot. Kortar reglur millum loddrettar jaðarar, og reglurnar eru ikki mangar, leggja um 10 reglur hvør yrkingin.

Hóast savnið eitur »Havnarlív«, og um helmingurin av yrkingunum bera heiti, ið staðfesta tær til Havnina, vaksa fleiri av teimum úr heitinum. Hetta er eitt heilskapað savn við vøkrum og neyvum myndum og einum felags poetiskum tóna.

Tíðin hefur einki tært av teirra frísku ungdomsliga domi. Tað var ein stór og gleðilig hending, tá ið Alexandur av álvara fór at brúka sín lætta poetiska penn til barnayrkingar. »Kannu-bjölluvísar« frá 1977 dattu sum regndropar á turra gjørð og vóru skjótt fólkaogn. Her var Alexandur komin á ein bás, har hann treivst.

Eitt træ við greinum, ið góðar floytur skórust úr, ella

Marita Øre og Jensa Toftegaard lósu upp yrkingar, upprunaligar og týðdar

ein veit við solum, har láturpímar lótu seg skera og lótu. Siðan eru fyra søvn komin frá hansara hond við barnarimur. Sum nevnt vísti Alexandur longu í fyrsta savninum, at hann hevði áhuga og eisini hegna at týða klassiskar yrkingar. Til stuttleika kann nevntast, at »Elskar tú menniskjød« eftir Nis Petersen, sum var við í »Nón«, er nærur ó-broytt tikin við í »Anydyomena«.

Alexandur hefur øll árin lisið yrkingar, gamlar sum nýggjar, og nakrar hava bit-ið seg so fastar, at hann mátti týða tær. Soleiðis skal tað vera og gerast.

Bæði søvnini »Lógvælestur« frá 1996 og »Anydyomena« frá 1997, tilsamans 99 yrkingar frá Kristi føðing og eisini frá okkara öld, eru í odd og egg valaverk. Tey lata seg lesa av øllum menniskjum, og øll finna fleiri enn eina yrking, sum verður verandi hjá teimum. Minn-

ist, tá ið eg hevði lisið »Lógvælestur«, at eg hugsaði um, hvat Chr. Matras mundi sagt, og eg sá fyrri mær, hvussu eygini vuku í andlitinum og vætaðust. So liðmjúkt og vakurt kann føroyskt vera. Í »Rithovundabókini« endar hann fáorðaður um seg sjálvan: »Og siðani 78 havi eg verið lærari í heimbygdini. Og næstan alla tíðina havi eg lisið bókur og roynt at skriva. Og yrkt og umsett sálmar og sangir og barnarimur og ordiligar yrkingar. Og viðhvørt hefur tað eydnast«. Alexandur endar Eftirord í »Anydyomena« við hesum orðum, og tað vil eg eisini: »Vónandi fær onkur lesari gleði av hesum týðingum, sum eg í anda Keats lati frá mær við orðunum: A Thing of Beauty is a Joy For Ever, segði Steinbjørn B. Jacobsen millum annað um skaldskap Alexandurs.

- Tað er sum Alexandur ikki fær bara sær. Hann má geva tað frá sær aftur, ið hann upplivar »her og nú«, segði Steinbjørn B. Jacobsen, rithøvundur, um skaldskap Alexandurs

Gentukórið yngra undir leiðslu av Jens Mortan Mortensen sang sangir úr savninum Mánadags-Mortan, ið er yrkingar eftir Alexandur og lögum eftir Jens Mortan

Signar í kvøðu til Alexandur:

- Tú hefur ríkað føroyskt mentanarlív

Mangan hoyra vit fremmandafólk siga, at í Fuglafirði er og hefur altíð verið eitt ríkt mentanarlív. Vit, sum búleikast í hesi bygd, hugsa neyvan um, at so er, tí soleiðis hefur altíð verið, og vit hava ikki givið okkum far um tað, og ongantið sammett okkum við aðrar bygdir ella býir.

Men óivað hava nevndu fólk rætt í tí, tæy siga. Fuglafirður man teljast millum mentanarbygdinar/býrnar í Føroyum, har fólkid hefur dugað at mett um týðningin av einum ríktum mentanarlívi.

Tónleikalívið hefur altíð verið ríkt í bygdini. Onkur hefur sagt skemtiliga, at í Fuglafirði var harmonika í hvørjum húsi, og minst eitt av húsfólkunum dugdi at spæla.

Maður kemur í mans stað, so hefur eisini verið á mentanaroknum. Tónleikalívið mentist sum árinu gingu. Vit áttu undangongufólk, ið brúktu alla sína frítíð, uttan at fáa eina krónu aftur fyrri til t.d. at menna sangin í bygdini. Kann ikki lata vera við at nevna ein teirra - Herluf Berthelsen, sála. Aðrir ungir dugnaligir menn tóku við, tá ið teir eldru lögdu frá sær, og væl hefur vígnað. Hvør bygd

ella býur í Føroyum á stódd við Fuglafirði eigur í minsta lagi fyra ymisk sangkór, sum vit eiga.

Vit hava í mong ár havt hornorkestur, sum hefur prógvað sín dugnaskap. Fuglafirðar skuli hefur altíð tað eg veit um, dugað at sæð virði í mentanarlívinum í bygdini. Vit hava átt dugnalig lærarar og eiga teir framvegis, ið hava skapt áhuga fyrri tónleikinum. Kommunalu myndugleikar-nir og landsins myndugleikar hava stuðlað væl, og hava sostatt verið við til at ment henda partin av mentanarlívinum.

Sum 10 ára gamal flutti eg saman við foreldrum og systkjum heim í Gjógará at búgva. Í grannalagnum búði ein smádrongur, sum æt Alexandur. Eg minnst hann sum ein fríðaligan smádrong, ið hevði stóran áhuga fyrri fótóliti, og í hesi ítróttargrein var hann dugnaligur. Men hann hevði eisini áhuga fyrri øðrum, sum fáir aðrar smádreingir ella smágentur høvdu - hann hevði áhuga fyrri yrkingum, og yrkti sjálvur sum heilt ungur. Hesar yrkingar eru at siggja í gomlum barnabókum, og týðiliga kemur til sjóndar,

at hetta var ein gávuríkur drongur.

Mangan hendir tað, at slík gávurík fólk vísa sín kynstur eina stutta tíð, so verður hildið uppat. Soleiðis var ikki við Alexanduri. Hann yrkti ein hóp, og gav tað út, og ikki bara fuglfirðingar tóku tað til sín, nei allir føroyingar. Tey, ið høvdu gott innlit í hetta ókið, virdu tað høgt, ið Alexandur skapti. Alexandur fekk eisini við at umseta útlandskar bókmentir til føroyskt, og ein av okkara fremstu rithøvundum metti Alexandur sum besta týðara í landinum.

Smádrongurin, sum sendi sínar fyrstu yrkingar til barnablaðið, hefur yrkt ein hóp av yrkingum, ið føroyingar hava tikið til sín. Yrjarin Alexandur Kristiansen fyllir fimti ár og í tí sambandi er skipað fyrri hátíðarhaldi. Aftur eitt prógva um, at fuglfirðingar virða tað arbeiðið, ið verður gjørt innan mentanarlívið. Hesa ferð er tókkin vend imóti tær fyrri tað megnararbeiðið, ið tú hefur skapt, sum hefur ríkað føroyskt mentanarlív, segði Signar á Brúnni millum annað í kvøðu til Alexandur.

Stór útsøla av antikvariskum bókum - føroyskum og donskum

Til dømis:

N. Andersen: Færøerne 1600-1709 við tveimum kortum, 1895

Kostn.:

Brú, Heðin: Fastatøkur - Varðin, 1935

1100,-

Dahl, J: Føroysk mállæra til skúlabrúks, 1908

200,-

Danielsen, Victor: Av vatni og anda, 1928

400,-

Debes: Færøe & Færøe reserata, 1903, innb.

150,-

Djurhuus, Hans A.: Beinta, 1927

500,-

Djurhuus, Hans A.: Ævintýr, 1929

350,-

Hoydal, Karsten: Myrkrið reyða, 1946

150,-

Jakobsen, Jakob: Etymologisk ordbog over det

Norrøne sprog På Shetland, 1921

3000,-

Joensen, Robert: Bøleiðin

200,-

Matras, Chr.: Heimur og heima, 1933, talmerkt

400,-

Patursson, Jóannes: Grábókin v/ fl., 1937

250,-

Patursson, Sverre: Færøyskt Bókatal, 1905

50,-

Rasmussen, R.: Sær er siður á landi, 1949

200,-

Schrøter, J.H.: Tjaldre. Et politisk flyveskrift 1 & 2, 1893

500,-

Swift, Jonathan: Ferð Gullivers til Pinkulinganna, 1922

300,-

Tu, Torvald: Gift teg

100,-

Følv. ym. árg. 1940-43-44-45-54-57-58-59-60-64-87

á 50,-

Samstundis selja vit fleiri hundrað danskur bókur fyrri bert 1,- kr.

H. N. JACOBSENS BÓKAHANDIL

Vaglið 1 Tlf. 31 10 36

Ym. verk, t.d. Grimbergs Verdenshistorie 1-16 fyrri 500,- kr.